

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Odbor památkové péče
Oddělení právní a administrativní

Vypraveno dne
06-06-2018

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 22.6.2018
za Magistrát hl. m. Prahy
V Praze dne 4.7.2018

- dle rozdělovníku -

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 874270/2018

Sp. zn.:

S-MHMP 185081/2018 Nováková

Vyřizuje/tel.:

Mgr. Alena Nováková

236 002 806

Počet listů/příloh: 9/0

Datum:

04.06.2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon), a ustanovení § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), **rozhodl** v řízení vedeném v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 ZOP podle ustanovení § 93 a násl. ZOP a ustanovení § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), **t a k t o :**

právnícká osoba [redacted], se sídlem Praha [redacted],
se **uznává vinnou** z přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustila tím, že jako stavebník na pozemku [redacted], ul. Na Marně, k. ú. Bubeneč, Praha 6 nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. Na předmětném pozemku byly provedeny výkopové práce související s přístavbou vily [redacted] – vykopána byla základová jáma pro přístavbu podél západní a severní strany vily [redacted], zasažena byla plocha cca 20 x 10 m při severní a cca 15 x 7 m při západní straně vily. Práce byly zahájeny v listopadu 2016.

Předmětná nemovitost se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, vyhlášeném rozhodnutím bývalého odboru kultury NVP č. j. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 o

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
Kontaktní centrum: 12 444, fax: 236 007 157
E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje toto ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm.

Za spáchání přestupku **ukládá** MHMP OPP právnické osobě [REDAKCE], se [REDAKCE], podle ustanovení § 35 písm. b) ZOP, § 46 ZOP, § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona **správní trest pokuty** ve výši **5 000 Kč** (slovy pět tisíc korun českých).

MHMP OPP **ukládá** právnické osobě [REDAKCE] [REDAKCE], povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (slovy jedentísíc korun českých) dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200001445**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil dne 16. 1. 2018 při výkonu svěřených dozorových pravomocí, že na pozemku [REDAKCE] ul. Na Marně, k. ú. Bubeneč, Praha 6 byly provedeny výkopové práce související s přístavbou vily [REDAKCE] – vykopána byla základová jáma pro přístavbu podél západní a severní strany vily [REDAKCE], zasažena byla plocha cca 20 x 10 m při severní a cca 15 x 7 m při západní straně vily, stavební jáma byla v době zjištění vyplněna stavbou podzemních garáží.

Předmětná nemovitost se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, vyhlášeném rozhodnutím bývalého odboru kultury NVP č. j. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje toto ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm.

Výpisem z veřejného seznamu – Katastru nemovitostí, vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, MHMP OPP zjistil, že vlastníkem nemovitosti [REDAKCE], ul. Na Marně, k. ú. Bubeneč, Praha 6 je právnická osoba [REDAKCE], 101 00, Praha 10.

Totožnost vlastníka ověřil MHMP OPP výpisem z ROS (základního registru) a výpisem z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 20490.

Dle rozhodnutí – stavebního povolení vydaného Úřadem MČ Praha 6, odborem výstavby, č. j. MCP6 063716/2016, spis. zn.: SZ MCP6 037649/2016/OV/Mr, značka: D-967/Bub, ze dne 21. 7. 2016 je vlastníkem stavebníkem. Stavební povolení bylo vydáno na stavbu: přístavba a stavební

úpravy stávajícího bytového domu [redacted] Bubeneč, na Marně 10, Praha 6, vč. souvisejících úprav, na pozemku [redacted] v katastrálním území Bubeneč.

Provádění stavební a jiné činnosti na území s archeologickými nálezy upravuje památkový zákon v ustanovení § 22 odst. 2, které stanoví, že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Nesplnění zákonné oznamovací povinnosti stanovené v citovaném ustanovení představuje porušení zákona, na které je pamatováno skutkovou podstatou přestupku.

Ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona stanoví, že právnická osoba se dále dopustí přestupku tím, že neplní oznamovací povinnost stanovenou v § 21 odst. 4, § 22 odst. 2 nebo § 23 odst. 2 tohoto zákona.

V souladu s ustanovením § 35 odst. 5 písm. b) památkového zákona lze za přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

Přípisem č. j. MHMP 426230/2018, sp. zn. S-MHMP 185081/2018 ze dne 14. 3. 2018 požádal MHMP OPP Archeologický ústav Akademie věd ČR, v.v.i. (dále jen AV) o sdělení, zda bylo ve vztahu k předmětnému pozemku v souvislosti se stavební činností učiněno povinným subjektem zákonné oznámení vůči AV ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona a dále jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 památkového zákona. Přípis MHMP OPP byl AV doručen dne 19. 3. 2018.

Dne 3. 4. 2018 bylo MHMP OPP doručeno sdělení AV č. j.: ARUP – 3076/2018 ze dne 26. 3. 2018, označené jako „Vyjádření ke stavební činnosti a výkopovým pracím na [redacted], ulice Na Marně, k. ú. Bubeneč, Praha 6“ k žádosti MHMP OPP. AV ve sdělení uvádí cit.: „Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v.v.i. nebylo doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jejím záměru na výše zmíněné lokalitě. Na k. ú. Bubeneč je evidováno 42 archeologických výzkumů s pozitivním výsledkem. Zjištěné archeologické nálezy byly datovány do období eneolitu, doby bronzové, doby železné, doby římské a novověku. Považujeme za nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu znění § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Veškerým stavebním či jiným destruktivním zásahům do území s archeologickými nálezy měl předcházet záchranný archeologický výzkum. Na základě poskytnutých informací však nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.“

Pro důvodné podezření ze spáchání přestupku na úseku státní památkové péče, které vycházelo z výše popsaných zjištěných skutečností, rozhodl MHMP OPP dne 10. 4. 2018 o zahájení řízení

o přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona proti právnické osobě [REDAKCE] [REDAKCE], ul. Na Marně, k. ú. Bubeneč, Praha 6 (dále jen obviněná či účastník řízení). V oznámení o zahájení řízení popsal MHMP OPP skutek, o němž se vede řízení, následovně: nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 památkového zákona.

Oznámení o zahájení řízení bylo obviněné doručeno dne 12. 4. 2018 a tímto dnem bylo řízení o přestupku zahájeno.

MHMP OPP neshledal nezbytným v dané věci nařídít ústní jednání, ale v oznámení o zahájení řízení obviněnou poučil, že má právo žádat, aby bylo ústní jednání nařízeno. Obviněná o nařízení ústního jednání nežádala.

K oznámení o zahájení řízení se obviněná vyjádřila přípisem ze dne 27. 4. 2018. Ve vyjádření zejména uvedla, že cit.: „stavební činnost na pozemku byla zahájena v listopadu 2016 ... Stavbu od jejího zahájení až do listopadu 2017 realizoval generální dodavatel [REDAKCE] [REDAKCE] který byl smluvně zavazán splnit veškeré povinnosti vyplývající ze stavebního povolení včetně oznámení Archeologickému ústavu. Bohužel, jak se dodatečně ukázalo, generální dodavatel namísto, aby záměr oznámil Archeologickému ústavu, zajistil pouze provedení geologického průzkumu. Ze zprávy o posouzení antropogenní vrstvy v rámci geologického dohledu provedeného autorizovaným geologem [REDAKCE] vyplývá, že na základě opakovaných prohlídek staveniště a geologické dokumentace během výkopových prací bylo zjištěno, že zeminy se nalézají v původním geologickém uložení a nebyly zjištěny žádné projevy nebo stopy po antropogenní činnosti, které by odpovídaly období staršímu než době výstavby předmětného domu a souvisejícím úpravám okolního terénu. Jakmile jsme měli možnost opomenutí generálního dodavatele stavby zjistit, okamžitě jsme zjednali nápravu a Archeologický ústav jme o zahájení provádění záměru informovali.“ Zprávu o posouzení antropogenní vrstvy ze dne 30. 5. 2017 založila obviněná do spisu.

MHMP OPP konstatuje, že obviněné bylo umožněno uplatnit svá procesní práva v rámci vedcného řízení v plném rozsahu. Již v oznámení o zahájení řízení byla obviněná poučena o svých právech i o skutečnosti, že po provedeném řízení je MHMP OPP oprávněn uložit v daném případě správní trest pokuty až do výše 4 000 000 Kč a že při stanovení výše pokuty MHMP OPP přihlédne zejména k povaze a závažnosti posuzovaného přestupku a k polhčujícím či přitěžujícím okolnostem (§ 38, § 39 a § 40 ZOP). Byla poučena o právu navrhnout důkazy, vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí, o právu činit návrhy, nahlížet do spisu. Obviněná svých procesních práv využila.

MHMP OPP ukončil provádění dokazování a o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, uplatnit k nim námitky, informoval obviněnou přípisem ze dne 4. 5. 2018, který jí byl doručen dne 11. 5. 2018. MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněné umožněno, aby se k věci vyjádřila v souladu s ustanovením § 36 odst. 1, 3 a § 38 odst. 1 správního řádu.

Dne 16. 5. 2018 obviněná využila svého práva a MHMP OPP doručila vyjádření, v němž uvedla, že cit.: „Dne 24.4.2018 se dostavil na stavbu zástupce firmy ARCHAIA, který zapsal do stavebního deníku níže uvedený zápis. Archeolog i nadále dochází na stavbu a kontroluje další výkopové práce. Zápis archeologa: Provedena rekognoskace nálezové situace v odhalených výkopech. Na většině území zachyceny jen asi 1,0 m mocné novověko - recentní navážky, které přímo nasedaly na vltavské štěrkopískové náplavy. Jen místy zachycen průběh asi 40 cm mocné vrstvy původního půdního pokryvu (v severní části - mělo být napsáno v jižní části - při ulici Na Marně a na západním řezu staveb. jámy). Z této vrstvy získán soubor středověké keramiky z 10. - 15. století. Na základě zachycené situace je nutno provádět archeologický dohled při výkopech pro retenční nádrž v severní části plochy.“ K vyjádření obviněná přiložila kopii zápisu ze stavebního deníku.

Přestupck, který spáchala obviněná, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, a sice z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče, MHMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona.

Jak shora uvedeno, ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona stanoví, že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Nesplnění uvedené zákonné povinnosti naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona je za přestupek označeno v památkovém zákoně v ustanovení § 35 odst. 2 písm. f). Formální znaky přestupku projednávaného v tomto řízení jsou tedy v daném případě dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek projednávaný v tomto společném řízení kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že v případě projednávaného přestupku v tomto řízení je dán i materiální znak, a sice jeho společenská škodlivost (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.“). Čin, kterého se obviněná dopustila (nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona) je přestupkem.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje obviněnou přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti.

Z vyjádření AV a z vyjádření obviněné vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči AV obviněná neučinila. Na této skutečnosti nemění nic ani fakt, že na základě smluvního ujednání obviněná oznamovací povinnost přenesla na jiný subjekt. Tato skutečnost má význam toliko v oblasti soukromoprávní, nikoliv však v oblasti veřejného práva a dodržení zákonné povinnosti památkovým zákonem určeným subjektem (obviněnou). Obviněná se k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti doznala.

K tvrzením obviněné uvedeným v podání ze dne 27. 4. 2018 MHMP OPP konstatuje, že skutková podstata přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona spočívá právě v „neoznámení“, v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené ustanovením § 22 odst. 2 památkového zákona. Jak výše uvedeno, tato oznamovací povinnost splněna nebyla. Skutečnosti tvrzené obviněnou ji nezbavují uvedené oznamovací povinnosti. Tyto skutečnosti, doložené fotodokumentací a Zprávou o posouzení antropogenní vrstvy, však MHMP OPP zohlednil při stanovení výše pokuty, a to při jejím stanovení při samé dolní hranici zákonného rozpětí. Ze Zprávy o posouzení antropogenní vrstvy a vyjádření AV nelze jednoznačně dovodit, zda nesplněním oznamovací povinnosti došlo k poškození archeologického dědictví.

Stupeň závažnosti projednávaného přestupku hodnotí MHMP OPP v tomto konkrétním případě jako nízký.

Při rozhodování ve věci vycházel MHMP OPP z objektivně zjištěného skutkového stavu, z podkladů předložených obviněnou, z vyjádření AV, z vlastních zjištění. Všechny podklady MHMP OPP podrobně popsal výše a z důvodu přehlednosti odůvodnění tohoto rozhodnutí je znovu na tomto místě nevyplisuje, ale v plném rozsahu na ně odkazuje.

MHMP OPP v rámci tohoto řízení o přestupku obviněné postupoval v souladu s ustanovením § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. MHMP OPP v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s ustanovením § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

Předmětná nemovitost (pozemek) je na území ochranného pásma památkové rezervace, které je současně také územím s archeologickými nálezy.

Po provedeném řízení MHMP OPP konstatuje, že v daném případě obviněná porušila zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť v listopadu 2016 na základě a v souladu

s vydaným stavebním povolením zahájila stavební činnost na pozemku v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace, který je současně na území s archeologickými nálezy, aniž by před zahájením stavební činnosti splnila zákonnou oznamovací povinnost upravenou v ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona. V souvislosti s prováděním stavební činnosti na území s archeologickými nálezy tedy obviněnou vázala i oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona vůči AV a tuto povinnost měla splnit nejpozději ke dni zahájení stavební činnosti. V řízení bylo prokázáno ze sdělení AV, která je subjektem, vůči němuž oznamovací povinnost směřuje, a z vyjádření obviněné, že se tak nestalo. Pokud k tomu povinný subjekt (zde obviněná) nesplní oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. MHMP OPP je oprávněn přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku uložit správní trest - sankci - pokutu. MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinností dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, obviněná se dopustila protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůt pro projednání přestupku, jak mu ukládá ustanovení § 30 písm. b) ZOP. Porušení příslušné právní normy MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených dozorových pravomocí dne 16. 1. 2018. Stavební činnost byla zahájena v listopadu 2016. V daném případě byly zachovány jak objektivní, tak i subjektivní lhůta k projednání přestupku (§ 31, § 32 odst. 2, 3 ZOP).

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím, zejména k povaze a závažnosti přestupku a k rozsahu způsobené škody, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení stanovil výši pokuty. K naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona není nezbytné, aby došlo přímo k poškození právem chráněných zájmů, postačuje, aby došlo k jejich ohrožení. Následkem nesplnění oznamovací povinnosti dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona neshledal MHMP OPP za závažný, spácháním přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona nedošlo ke škodám na archeologickém dědictví.

MHMP OPP neshledal, že by výše uložené sankce byla nepřiměřená poměrům obviněné. Žádné takové okolnosti ani obviněná nenamítala. Základním účelem ukládané sankce je potrestání za porušení zákonem stanovené povinnosti a současně i její preventivní (individuální a generální) působení. Aby sankce splnila svůj účel, musí být zásahem do majetkové sféry účastníka řízení. V průběhu správního řízení obviněná nepředložila žádné doklady, z nichž by MHMP OPP mohl uvažovat na její majetkové poměry, a ze správního řízení zjevně a prokazatelně žádné obdobné informace, kterých by bylo možno se dovolávat ve

vztahu k jejím majetkovým poměrům, nevyplynuly, proto MHMP OPP v souladu s judikaturou Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí NSS sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) stanovil výši pokuty odhadem a s přihlédnutím k ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu (povinnost postupovat v případech skutkově shodných nebo obdobných shodně nebo obdobně). MHMP OPP v této souvislosti tedy uloženou sankci nepovažuje v souladu s ustanovením § 3 správního řádu za nepřiměřenou majetkovým poměrům účastníka řízení. MHMP OPP musí připomenout, že obviněné bylo umožněno plně využít jejich procesních práv a MHMP OPP má za to, že pokuta stanovená při spodní hranici zákonného rozpětí odpovídá jejím finančním možnostem.

MHMP OPP konstatuje, že v daném případě přihlédl i k předmětu činnosti obviněné: správa vlastního majetku, pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor s předmětem podnikání: výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona (ověřeno výpisem ROS a výpisem z obchodního rejstříku), a tudíž má MHMP OPP za to, že výše uložené pokuty, nemá pro obviněnou likvidační charakter s ohledem na skutečnost, kdy za porušení ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona lze uložit pokutu do výše 4 000 000 Kč. MHMP OPP se zabýval i otázkou polehčujících okolností, které by mohly mít za následek snížení ukládané pokuty, a takovou okolnost shledal MHMP OPP ve skutečnosti, že se jedná o první případ porušení předpisů na úseku státní památkové péče ze strany obviněné v oblasti působnosti MHMP OPP a že tato se ke spáchání přestupku doznala (viz výše). Žádné přitěžující okolnosti MHMP OPP neshledal.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při dolní hranici zákonného rozpětí tak, aby uložená sankce působila též preventivně a výchovně, avšak tak, aby zasáhla obviněnou, a splnila tak zejména svůj účel.

Závěrem prvoinstanční orgán konstatuje, že pokuta stanovená při samé dolní hranici zákonného rozpětí, kdy MHMP OPP je oprávněn uložit sankci až do výše 4 000 000 Kč, je z pohledu závažnosti postihovaného protiprávního jednání a s přihlédnutím ke všem okolnostem případu přiměřená. MHMP OPP má za to, že pokuta ve výši, jak byla stanovena ve výrokové části tohoto rozhodnutí, plně odpovídá okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán, závažnosti jednání a dopadu jednání na zájmy chráněné státní památkovou péčí v konkrétním případě. Pokuta vyměřená ve výši uvedené ve výrokové části rozhodnutí odpovídá dle názoru MHMP OPP okolnostem daného případu, je adekvátní ve vztahu k zásahu do chráněného zájmu, kterým je v daném případě ochrana hodnot archeologického dědictví, a je i přiměřená s ohledem na přestupky shodné či obdobné, které MHMP OPP sankcionuje či sankcionoval (povinnost MHMP OPP posuzovat skutkově shodné či podobné případy shodně či podobně tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, je vyjádřena v tzv. zásadě legitimního očekávání, upravené v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu). Zásadu legitimního očekávání musí MHMP OPP respektovat z úřední povinnosti.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněné uložena podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a ustanovení § 6 odst. 1

vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraří jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury ČR, podání u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ustanovení § 23 a ustanovení § 24 správního řádu, které stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Mgr. Jiří Skaličský
ředitel odboru

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

